

Marianela González – sladká a talentovaná

Tato caracasanka, která přiznává, že její vstup do hereckého světa byl výsledkem náhody, se nyní ocitá v jednom z nejlepších momentů její kariéry, potom, co se představila jako hlavní hrdinka v telenovele Nadie me dirá cómo quererte. Využili jsme duchu Vánoc, abychom si promluvili s Nelou, jak ji její přátelé říkají, a aby nám povyprávěla o svých profesních plánech, a jak se připravuje na toto krásné období roku, obklopena svými nejbližšími.

Jak si se rozhodla vstoupit do hereckého světa?

Pravdou je, že to bylo věcí osudu! Celý svůj život jsem byla velmi plachá, ale od svých 15 let jsem začala pracovat jako modelka v reklamních kampaních. Jednoho dne, můj přítel Victor Babino a já jsme šli na casting na reklamu a ještě předtím mě požádal, abych udělala rozhovor s producentkou Laurou Vizconti, a tam jsem se setkala s panem Albertem Giarroco, který mě s velkým upřímným úsilím přesvědčil, abych vstoupila do hereckého světa a kde mi svěřil hlavní postavu v seriálu La calle de los sueños. Od té chvíle děkuji Bohu, že mě nezastavil a že se každý den do toho, co dělám, zamilovávám víc a víc.

Vzpomínáš si, co si cítila, když si dostala svou první roli v telenovele? Řekni nám o tom něco!

Samozřejmě! Potom, co skončil seriál pro mladé, Eduardo Orozco (další z mých velkých přátel, se kterým jsem na seriálu pracovala) a já jsme se rozhodli zaklepat na dveře RCTV a za méně než měsíc jsem už podepisovala smlouvu na svou první novelu. Hrála jsem mladší sestru Roxany Díaz v novele Carissima.

Promluvme si o „Nadie me dirá cómo quererte“! Co cítíš před touto novou profesionální výzvou?

Nejprve musím říct, že je to úžasný projekt, do kterého jsem se zamilovala. Z mnoha důvodů je pro mě čest být toho součástí. ... Máme krásný příběh, inspirovaný skvělou knihou, produkční tým a technické vedení, každodenní péči o každý detail, aby byl každý díl kouzelný, impozantní obsazení, které na 100% předává v každé scéně život svým postavám a to navzdory silné únavě, jen aby každý den tuto novelu mohli diváci vidět. Proto se cítím velmi hrdá. Jistý způsobem tímto projektem RCTV ukazuje Venezuelu světu tak, že bez ohledu na to v jakých podmínkách žijeme, můžeme a stále stojíme na nohou a vytváříme vynikající projekty. Jednoduše jsem vděčná Bohu a všem těm lidem, kteří proto dělají všechno, co můžou.

Co je to, co nejvíc obdivuješ na postavě Maríi Eugenie?

Musím se přiznat, že to byla velmi tvrdá práce, ale mnoho lidí mi pomohlo. Nejprve jsem se obávala, jak respektovat originální Maríu Eugenie z Ifigenie s moderními prvky a vybraností Maríi Eugenie Martína Hahna, ale to, co nejvíc obdivuji na této postavě je to, že je skutečná. Sní, žije, věří a trpí jako kterýkoli jiný člověk, ale především všechny věci obhajuje svými zásadami. Není to typická hlavní hrdinka, kterou máš rád ze soucitu. Je to pocta ženě, která den za dnem bojuje za rovnost příležitostí.

Jak slavíš Vánoce?

Miluji Vánoce! Navzdory caracaským frontám, nákupním střediskům a obchodům, ve kterých je

chaos, ráda sleduji ozdoby se světly a vánoční stromky. Jsem z těch, kteří by chtěli už první listopadový den zdobit dům. Ráda dávám dárky a hned mám lepší den. S mými kamarádkami máme takový zvyk, že si vyměňujeme dárky, u čehož se dobře pobavíme. 24. prosinec je vždy rodinný, navečeříme se, dáme si dárky a 31. prosince, podle toho jaký je rok, chodíme ven s přáteli. Má matka je Španělka a tam je v některých letech zvykem slavit také Den Králů.